

[Knud Lind]

Det er også langt sværere at forstå socialdemokratiets manglende handling, i særdeleshed når socialdemokratiet ved fru Jytte Andersen allerede inden kommunevalget fra denne talerstol proklamerede reformer for udlændinge. I sit politiske handlingsprogram, som man herfra viftede med inden kommunevalget – for nu skulle stemmerne jo hjem – siger man bl. a. på s. 7:

»Udlændinge, der lovligt har boet her i længere tid, bør i tilfælde af grov kriminalitet eller samfundsskadelig virksomhed kun kunne udvises efter en domstolsafgørelse.«

Så kunne man jo spørge, hvad fru Jytte Andersen mener ned »grov kriminalitet« eller »samfundsskadelig virksomhed«. Jeg ved ikke, om hun tænker på spionage m.v.; det er muligt. Her har vi altså et eksempel på, hvad socialdemokratiet punkt for punkt har skrevet ned til den 17. november 1981, og man har udbasuneret til alle dem, som ønskede at høre på det, at man var klar til at gå i aktion med det, men når man så hører ministeren i dag, er det jo helt andre toner, der lyder.

Hvad er der sket med alle disse tanker? Jeg kan forstå på justitsministeren, at socialdemokratiets handlingsprogram nu er til udtalelse hos embedsmændene. Op til valget var man jo også meget flittig med at oversætte til udlændinge på diverse sprog, og jeg citerer her fra socialdemokratiets valgbrochure:

»Man har gjort sin pligt og kan med god samvittighed vente på resultatet. Med venlig hilsen, socialdemokratiet i hovedstaden. Et kryds ved liste A den 17. november er et kryds for en solidarisk politik.«

Men hvad er det så, vi gør nu? Vi venter på resultatet, og det har vi gjort lige siden, og der er stadig væk ikke sket noget.

Vi fra fremskridtspartiet ser en lille smule anderledes på det end hr. Wilhjelm, der taler om, at ægteskaber, vist endda selv om der ikke er papirer på det, skal kunne virke på den måde, at de pågældende må blive her alligevel. Hvordan taler lederen fra Ishøj kommune så om disse ægteskaber, som hr. Wilhjelm i sine bemærkninger berømmer så højt? Derom siger lederen, fru Tabas – og det er ikke nogen fremskridtsdame, det er en ansat – i Danske Kommuner nr. 18 af 2. september 1981, da man spørger den pågælden-

de, hvordan det går, hvis en tyrk beslutter sig til at gifte sig med en dansk pige:

»Jeg har ikke mødt nogen blandede ægteskaber i Ishøj, uden at det har været begrundet med, at manden skulle opnå en opholds- og arbejdstilladelse.«

Det er altså dem, hr. Wilhjelm berømmede så højt i sit forslag.

Vi venter så stadig væk på resultatet af arbejdet i ministerens udvalg, og jeg kan forstå, at handlingsprogrammet for socialdemokratiet nu er til udtalelse hos embedsmændene, for det er jo sådan set det, man vil få, når vi sammensætter fru Jytte Andersens og justitsministerens indlæg, men fru Jytte Andersens indlæg var ganske vist lige før valget.

Birgith Mogensen (CD):

Det forventes, at fremmedlovudvalget vil fremlægge sin redegørelse om få måneder, og det er jo rigtigt, at netop justitsminister Ole Espersen er meget interesseret i at få denne sag på bordet så hurtigt som muligt. I tillid til justitsministerens troværdighed på alle andre områder mener CD derfor, at VS ikke burde have fremsat dette beslutningsforslag. Lad os nu først se udvalgets redegørelse.

Men på forhånd kan CD godt tilkendegive, at vi ikke vil se så overfladisk på udlændinges import af og omgang med eller besiddelse af hash eller andre narkotika, som VS gør det i sine bemærkninger til dette beslutningsforslag.

Ligeledes finder vi, at der er vægtige årsager til, at en senere ændret udlændingelov bør administreres af samme myndigheder som den nuværende. Vi vinder ikke tid ved at interessere os for dette forslag nu, og CD tror, at et lovudkast på basis af fremmedlovudvalgets snarlige oplæg har større muligheder for at opnå et flertal her i folketetinget.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg deler den bekymring, som lyser igennem bemærkningerne til dette forslag til folketingsbeslutning. Bekymringen stammer jo fra det forhold, at det nu er mange år – 8 år – siden ombudsmanden gjorde opmærksom på, at den retsstilling, som det danske samfund har med hensyn til behandlingen af fremmede indvandrere og andre, ikke er et retssamfund værdig.